

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414010095
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414010095.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Juraja Krupu, na verejnom zasadnutí konanom 5. marca 2015 prejednal odvolanie obžalovaného P. U. podané proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9T/33/2014 z 28.11.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. U. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín bol obžalovaný P. U. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pre skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Za to bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. a § 51 ods. 2 Tr. zák. výkon tohto trestu obžalovanému súd podmienene odložil a stanovil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému zakázal v skúšobnej dobe navštevovať pohostinské zariadenia a organizované podujatia umožňujúce priamu konzumáciu alkoholu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému L. O.kodu vo výške 1.500,- Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal riadne a včas v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine, treste a náhrade škody. Zopakoval svoje tvrdenie, že sa necíti byť vinný zo spáchania žalovaného skutku, pretože poškodeného L. O. v podstate ani nepozná. Vzhľadom na rozpornosť tvrdenia svedkov na hlavnom pojednávaní poukázal na skutočnosť, že v jeho prípade súd prvého stupňa mal aplikovať zásadu in dubio pro reo, t.j. v prípade pochybností ohľadom viny sa postupuje v prospech obžalovaného a jeho mal spod obžaloby oslobodiť. Vzhľadom k tomu, že na verejnom priestranstve sa stretla väčšia skupina osôb, ktoré sa dostali do fyzického kontaktu, nie je možné jednoznačne určiť priebeh skutku a ustáliť, že to bol obžalovaný, ktorý poškodenému L. O. spôsobil zranenie uvedené v obžalobe. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil a obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov o vine, treste, ako aj náhrade škody, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní správne zistil skutkový stav tak, ako ho uviedol v napadnutom rozsudku. V odôvodnení vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako bol ustálený prvostupňovým súdom. Taktiež pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Okresný súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného riadne a zodpovedajúco odôvodnil vo svojom rozsudku, preto v podrobnostiach krajský súd odkazuje na toto odôvodnenie.

Podstata žalovanej trestnej činnosti spočívala v tom, že obžalovaný P. U. mal dňa 10.2.2013 okolo 04.30 hod. v obci Žaškov pred kultúrnym domom napadnúť fyzicky L. O. a to tak, že ho najmenej dvakrát udrel päťou do tváre, čím mu mal spôsobiť dvojitú zlomeninu dolnej čeľuste s posunom fragmentov, ako aj ďalšie zranenia s celkovou dobou liečenia 39 dní.

V prejednávacom prípade boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Na jednej strane to boli výpovede svedkov I., Ing. Z., O., X., K. a S., ktorí vypovedali v prospech poškodeného a na druhej strane to boli výpovede svedkov K., U., P., P. a I., ktorí vypovedali v prospech obžalovaného.

Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávacom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému alebo poškodenému. Po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu súd postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia sa rozhodne, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá nie je vierohodná.

Okresný súd pri hodnotení vierohodnosti svedkov na strane 7 a nasl. odôvodnenia rozsudku podrobne uviedol okolnosti, z akých dôvodov a prečo uveril tvrdeniu poškodeného, I., Ing. Z., O., X., K. a S.. S týmto odôvodnením sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a stotožnil sa aj so záverom okresného súdu, že vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a tento spáchal obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

Výrok o vine okresného súdu týkajúci sa obžalovaného P. U. teda zodpovedá stavu veci a zákonu.

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste a dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval v súlade so stavom veci a zákonom. Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo všetkých zákonných kritérií pre ukládanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, vyhodnotil osobu páchatel'a, jeho pomery, ako aj možnosť jeho nápravy. Trest uložený obžalovanému na 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky s probačným dohľadom aj krajský súd považuje za dostatočný na nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Keďže krajský súd nezistil žiadne pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.